

Đề bài:

**Tả một đồ vật
trong viện bảo
tàng hoặc trong
nhà truyền thống
mà em có dịp
quan sát.**

Bài làm 1

Hè năm nay, bố cho đi tham quan Hà Nội, em đã được ngắm nhìn nhiều cảnh đẹp của thủ đô, nhưng để lại sâu sắc nhất trong em là lần đến thăm *Viện bảo tàng lịch sử*.

Ở viện bảo tàng lịch sử, có rất nhiều đồ vật có giá trị, gắn liền với các niên đại lịch sử hoặc các sự kiện lịch sử của dân tộc, nhưng em thích nhất là được quan sát và được nghe cô thuyết minh giới thiệu về chiếc *Trống đồng Đông Sơn*.

Theo lời cô thuyết minh thì trống đồng Đông Sơn đa dạng không chỉ về hình dáng, kích thước mà cả về phong cách trang trí, sắp xếp hoa văn. Qua quan sát, em thấy giữa mặt trống bao giờ cũng có hình ngôi sao năm cánh tỏa ra xung quanh. Tiếp đến là những hình tròn đồng tâm, hình vũ công nhảy múa, chèo thuyền, hình chim bay, hươu nai có gác, tất cả các hình ảnh được bố trí rất hài hòa và rất đẹp mắt.

Nổi bật trên hoa văn trống đồng là hình ảnh con người hòa với thiên nhiên. Đó là những người lao động đang đánh cá, săn bắt, lại có cả hình ảnh những chàng trai đánh trống, thổi kèn và hình ảnh những con người cầm vũ khí bảo vệ quê hương và tung bừng nhảy múa mừng chiến công hay cảm tạ thần linh. Bên cạnh và xung quanh con người đầy ý thức làm chủ ấy là những cánh cò bay lả bay la, những cánh chim Lạc, chim Hồng, những đàn cá lội tung tăng... Đó đây, còn có hình tượng ghép đôi muông thú... Qua những hình ảnh được trang trí trên trống đồng, em cảm nhận được sự khát khao cuộc sống ấm no, hạnh phúc của những con người thuần hậu, hiền hòa của người dân và càng tự hào về một truyền thống văn hóa của dân tộc Việt Nam.

Rời viện bảo tàng ra về, em nói với bố: *Bố ơi, con sẽ cố gắng học thật giỏi các môn học, đặc biệt sẽ học thật giỏi môn lịch sử, vì có bao điều cần tìm hiểu, cần khám phá trong lịch sử mấy nghìn năm của dân tộc*. Bố em xoa đầu em mỉm cười sung sướng.

Bài làm 2

Chủ nhật vừa qua mẹ dắt em vào thăm Viện bảo tàng thành phố Cần Thơ. Chao ôi, ở đây có bao nhiêu là đồ vật, mỗi vật đều gợi lên một câu chuyện về các anh hùng dân tộc trong cuộc đấu tranh chống Pháp và chống Mĩ. Em dừng lại trước một chiếc khăn rằn màu đỏ, được gấp ngay ngắn, phía trước có dòng chữ *Khăn rằn của mẹ Việt Nam anh hùng Trần Thị Lướt – xã Vĩnh Thuận Đông – huyện Long Mỹ – sử dụng trong hoạt động cách mạng (1970 – 1975)*.

Chiếc khăn được dệt bằng vải bố đơn sơ, chiều ngang 0,6 mét, chiều dài 1,2 m. nền khăn màu trắng, năm tháng trôi qua đã nhuộm lên chiếc khăn màu đục ngà. Trên nền trắng ấy là những đường sọc ka rô màu máu tươi

như màu máu của những con người Việt Nam bất khuất kiên trung, sẵn sàng hi sinh cả tính mạng mình để giành lại độc lập tự do cho dân tộc. Hai đầu khăn không dệt mà chừa lại mỗi đầu khoảng 5cm cho các sợi vải bện vào nhau tạo thành những cái tua rua mỏng manh, trông rất đẹp mắt.

Đơn sơ là vậy nhưng nó gắn bó với mẹ Việt Nam anh hùng Trần Thị Lướt suốt 5 năm hoạt động chống Mĩ cứu nước. Nó đã chứng kiến bao phen vào sinh ra tử, bao lần cùng mẹ giấu tài liệu qua đồn bắt địch, đến tay cán bộ cách mạng, trời lạnh nó là khăn ủ ấm, trời nóng nó là khăn che nắng, thấm mồ hôi. Cái khăn rằng cũng trở thành một vật làm duyên của các cô gái tạo thành nét văn hóa đặc trưng của miền Nam.

Đứng ngắm nhìn chiếc khăn mà bao cảm giác ảm áp cứ trào dâng.

Rời viện bảo tàng về em sẽ kể cho các bạn nghe câu chuyện về những đồ vật trong viện bảo tàng, về chiếc khăn của mẹ Việt Nam anh hùng Trần Thị Lướt. Em thầm nghĩ: mình phải cố gắng học hành thật tốt để xứng đáng là thế hệ tương lai của đất nước Việt Nam anh hùng, xứng đáng với sự hi sinh của những người ngã xuống như mẹ Việt Nam anh hùng Trần Thị Lướt.

(Trần Thị Phương Lan – Những bài làm văn chọn lọc 5)